

SCHEIDSRECHTERSVERENIGING
BRABANT-ZUIDOOST

DE SCHEIDS RECHTER

Er is weer een ei gelegd

We hebben weer een ei weten te leggen. En ook in dit blad zijn allerlei verhalen verstopt, van verschillende schrijvers en over diverse onderwerpen. Inclusief, op veler verzoek, weer spelregelvragen. Voor het eerst staan we stil bij het eeuwjubileum dat we in 2028 gaan vieren: dan is het honderd jaar geleden dat er in Zuidoost-Brabant een scheidsrechtersvereniging werd opgericht. We gaan hiervoor putten uit oude clubbladen en archieven, maar we hopen ook op jouw/uw medewerking. Wat heeft de COVS voor jou of voor u betekend? Mail de bijdrage naar redactie@svbrabantzuidoost.nl en we gaan er serieus naar kijken. Maar het mag ook ergens anders over gaan.

In nummer 2 van De Scheidsrechter van dit jaar laten we ook iemand aan het woord, die al decennia aan onze club verbonden is. Wat waren zijn (sorry, dames) verdiensten en wat betekent de vereniging en de COVS voor hem nog steeds? Helaas ook in deze editie een in memoriam, nu van Benny Struyk, die eind vorige maand is overleden.

Vriendelijke groeten, de hoofdredactie.

SCHEIDSRECHTERSVERENIGING
BRABANT-ZUIDOOST

Van de voorzitter

De lente staat voor de deur, hopelijk komt het mooie lenteweer er aan. Ook gaan de komende periode beslissingen vallen. In de Eredivisie had PSV al ruime tijd kampioen kunnen zijn, de vroegste kampioen ooit, maar de motivatie voor het winnen van de twee benodigde wedstrijden was vooralsnog bij het schrijven van dit woordje, lastig op te brengen lijkt het wel.

Laten we hopen dat onze scheidsrechters wel volop gemotiveerd zijn om de competities tot een goed einde te brengen in de komende spannende periode waarin de krenten in de pap verdeeld gaan worden. Wedstrijden om de bovenste plaatsen en natuurlijk ook wedstrijden waarin de degradatiestrijd meespeelt.

Ook worden aan het eind van het seizoen de prijzen verdeeld onder de (assistent-)scheidsrechters. Het punt voor de ranglijst wordt door vijf onderdelen bepaald: de beoordeling, fysieke fitheid, spelregeltoets, themabijeenkomst en beschikbaarheid.

Het cijfer van de beoordeling is te berekenen via de site van de KNVB:

<https://www.knvb.nl/assist-scheidsrechters/knvb-official/begeleiding/rekentool/scheidsrechter-veld>. Hierin kun je je beoordeling invoeren en komt er een cijfer uitgerold. Voor de spelregels staat de derde en laatste poging tot 14 april online. De fitheidsmetingen zijn veelal al afgenomen. De themabijeenkomst is aan het begin van het seizoen al geweest. De wegingsfactor van de onderdelen is 50 procent voor de beoordeling, 20 procent voor de fitheidsmeting (25 procent op landelijk niveau FIFA-test), 10 procent voor de beschikbaarheid (vanaf wedstrijd 11 levert elke wedstrijd 10 punten op met een maximum van 100 punten), 10 procent voor de digitale themabijeenkomst aan het begin van het seizoen en 10 procent voor de spelregeltoetsen.

Op donderdag 12 maart hebben we weer een editie van de 3e Helft gehad. Topamateurscheidsrechter Sander de Brito Roque was te gast met een interessant en onderhoudend verhaal over hoe hij een wedstrijd leidt. Ondersteund met beelden van dé derby, die tussen Spakenburg en IJsselmeervogels vertelde hij over de dynamiek van het spel en hoe hij met sommige situaties omging. Goed om te zien dat diverse jonge leden aanwezig waren om te leren van 'de meester'.

Op 23 maart bereikte ons het verdrietige bericht dat ons lid Benny Struyk is overleden. Verderop in De Scheidsrechter een In Memoriam van Benny, tot een aantal jaren geleden trouw bezoeker van de trainingen.

Ik wens iedereen weer veel leesplezier met ons clubblad en een sportief voorjaar.

Met sportieve groet, Jeroen Quinten

Expertise in efficiënter produceren

**YOUNG
CUTTINGTOOLS**

VOLG ONS
f in
WHATSAPP
+31-06-17714749

YOUNG CUTTINGTOOLS BV
Meerheide 100b
5521 DX Eersel
Postbus 60
5520 AB Eersel

Tel. +31 (0)497-820213
Fax +31 (0)497-820214
info@youngcuttingtools.nl
www.youngcuttingtools.nl

Prijzen exclusief BTW, prijzen zijn geldig t/m 31-07-2024 onder voorbehoud van prijswijzigingen en drukfouten.

REDIE MAAKT INTERIEURS BETER

Alles begint met een goed idee. Wat het ook is, Redie Interieurs kan het bouwen. Wij vertalen uw visie naar een maakbaar interieur. Simpel als het kan, intelligent als het moet. Van unieke enkelvoudige projecten tot concepten en serieproducties. We zijn specialist in engineering, productie en montage. Creatief in de vertaling van routing, materiaal en techniek. Met een team van zeer ervaren branchespecialisten werken we vanuit ons ultramoderne machinepark in Oirschot aan het realiseren van interieurprojecten op maat.

REDIE INTERIEURS

Het eerste seizoen (1)

De scheidsrechtersopleiding zat er op. Acht avonden lang hadden we genoten van de cursus die toen nog door de KNVB in samenwerking met de COVS werd gegeven. Jan Bekkers, bekend en erkend KNVB-official en Brabantiacoryfee, was de cursusleider. Ons toenmalig COVS-lid Ignace van Swieten was er een paar keer als gastdocent. Ignace, welbespraakt en consequent, werd in zijn latere carrière een van onze topscheidsrechters. Hij reikte zelfs tot de UEFA-groep en vertegenwoordigde ons land bij tal van Europese wedstrijden.

Maar goed, de cursus zelf. Ja, geachte lezer, u las het goed. Die bestond toen nog uit acht lesavonden. En dat waren pittige avonden. Met als afsluiting een heus mondeling examen. Daarvoor moest je slagen en pas daarna kreeg jij je diploma en je KNVB-badge. Ik zal nooit die ene vraag van een KNVB-afgevaardigde vergeten: “Als de hoekvlag een halve meter boven de grond afbreekt, hoe hervat je dan het spel?” Mijn antwoord was fout, gelukkig de enige van de vragen die ik niet goed had. Want ik zei doodleuk: “Dan stop ik het onderste deel van de vlag in de grond en spelen we door met een halve hoekvlag.” Dat antwoord vond in de ogen van de examinerer geen genade. Want hij legde uit dat ik eerst moest proberen een reservehoekvlag te vinden en als die niet beschikbaar was, dan moest de wedstrijd worden uitgespeeld zonder hoekvlag. Want een stok van een halve meter was te gevaarlijk, als iemand er met zijn borst op zou vallen, dan zou de ellende niet te overzien zijn. Okay, duidelijk, waarvan akte.

Na afloop van de cursus mochten we dan eindelijk ‘de wei in’. We kregen een kaartje van Jan Bekkers waarop de eerste wedstrijd stond en hoe laat die begon. Mijn eerste wedstrijd was in Bladel, daarover de volgende keer meer. Oh ja, ik moest natuurlijk nog wel een scheidsrechterstenue aanschaffen. Dat was toen nog geen makkie. Niet alleen omdat lang niet alle sportzaken scheidsrechterskleding verkochten, maar ook omdat de keuze heel beperkt was. Dat gold overigens niet voor de kleur. Je had immers de keuze uit zwart en zwart. Een ware kleurenschouw zoals nu, die was er nog niet.

Natuurlijk ging ik naar de sportzaak van oud-PSV-voetballer, clubicoon en veelvoudig Oranje-international Fons van Wissen in de Kruisstraat in Eindhoven. Zijn kleine sportzaak was letterlijk tot aan het plafond gevuld met sportartikelen. Maar voor scheidsrechterskleding moest je toch echt even naar het magazijn want zijn winkel was daar simpelweg te klein voor. Ik had de keuze uit het Engelse merk Patrick en Adidas. Het werd uiteraard Adidas, dus trots als een pauw wandelde ik de winkel uit. Overigens pas na een uurtje of zo. Niet omdat ik maar tenues bleef passen, maar omdat een bezoek aan de winkel van Van Wissen altijd uitliep. Fons kletste je de oren van je kop en dat in een nog steeds goed hoorbaar Limburgs accent. Want hij kwam oorspronkelijk uit het bronsgroen eikenhout waar hij bij MVV Maastricht zijn imposante voetballoopbaan begon. Maar al die keren dat ik bij hem in zijn winkel was, wat heb ik daarvan genoten en wat heb ik er ook veel van geleerd.

Aldus maakte ik me stilletjes aan op voor mijn eerste competitiewedstrijd die ik met het KNVB-embleem op de linkerborst namens de voetbalbond zou gaan fluiten.

10 november 1987: scheidsrechter Ignace van Swieten heeft de Klassieker Ajax – Feyenoord stilgelegd vanwege aanhoudend kwetsend geroep vanaf de tribunes. Rechts radioverslaggever Jack van Gelder (foto: Nationaal Archief, rechtenvrij).

Tekst: Jos Halmans

In memoriam Benny Struyk

Maandag 23 maart bereikte ons het verdrietige bericht dat ons lid Benny Struyk op 77-jarige leeftijd is overleden. Benny, geboren op 28 december 1948, was bijna vijftig jaar een trouw lid. Benny was van de oude stempel, maakte geen of nauwelijks gebruik van e-mail en betaalde zijn contributie nog altijd contant tijdens de jaarvergadering of nieuwjaarsreceptie.

Benny floot onder meer in de toen zogeheten Junioren Hoofdklasse. Streng, zoals ook op de foto van zijn rouwadvertentie te zien is, maar zeer rechtvaardig. Hij was zeven jaar lid van de Sint Nicolaascommissie (van 1985 tot 1992), waarvan diverse jaren samen met zijn echtgenote Hennie. Daarnaast maakte hij graag deel uit van het veldvoetbalteam en was hij vaak van de partij op de bingo- en kaartavonden. Ook op jaarvergaderingen was Benny een vaste bezoeker.

Benny was bijna elke training present, altijd met een muts op, of het nu -10 of +25 graden was. En wat ging het vaak over zijn liefde voor Feyenoord. Tegen anderen op de training had hij het altijd over 'jullie', daar bedoelde hij dan de collega's met een voorkeur voor PSV of Ajax mee. De laatste jaren was het trainen jammer genoeg gedegradeerd tot een half uurtje mee schuifelen, maar hij

was er wel bijna altijd. Een paar jaar geleden heeft Benny door fysieke problemen de trainingen moeten opgeven en daar had hij heel veel moeite mee. De laatste tijd was zijn gezondheid broos. Toch is Benny hij nog plotseling in zijn slaap overleden. Wij wensen zijn vrouw Hennie en hun naasten heel veel sterkte met het verwerken van dit verdrietige verlies.

Tekst: Jeroen Quinten, foto: Christ van de Donk

Langs de velden

PSV is landskampioen geworden, maar we zullen maar niet vragen hoe de tweede competitiehelft is verlopen. Zo dachten de spelers laagvlieger Telstar gemakkelijk te verslaan, een misvatting. In Eindhoven was de ploeg van trainer Peter Bosz al gewaarschuwd. Telstar heeft een leuk elftal en de spelers knokten om elke centimeter op het veld. De week ervoor, tegen NEC, ging het ook al mis. Bij beide wedstrijden was de vechtlust van de tegenstander groter dan die van PSV. Niemand die eraan twijfelde dat de titel weer naar 040 zou gaan, maar het was een teken aan de wand dat spelers die dachten dat ze het alleen voetballend konden oplossen de deksel op hun neus kregen door clubs waar ze normaal gesproken van moesten winnen. Ze hebben zichzelf in slaap gesust, denk ik, en volgens mij kon Bosz er ook niets aan doen. Misschien een straftraining of meer gerichte oefeningen om zaken onder de knie te krijgen die ze onder meer in die wedstrijden niet meer konden opbrengen. Het was zwaar knudde. Het leek erop dat Bosz ze niet meer kon motiveren om volgens zijn patroon te spelen. Dat de selectie een beetje lankmoedig was geworden. Toch kan PSV weer op naar de Champions League. Ik hoop dat het beter gaat dan vorig seizoen, maar het zal niet meevallen als ze tegen de echte grote clubs uit Europa moeten spelen. Maar ook de twee andere traditionele topclubs in Nederland (voor zover je ze nog mag noemen) die ons dit seizoen hebben vertegenwoordigd in Europa, hebben een wanprestatie geleverd. Nederland is niet voor niets gezakt op de coëfficiëntenlijst van de UEFA. Portugal is ons voorbijgestreefd. En terecht. De wedstrijd Feyenoord - Ajax was ook bedroevend om naar te kijken. Dan kan Feyenoord-trainer Robin van Persie wel advies van Dick Advocaat krijgen: hij krijgt de Rotterdammers niet aan het voetballen. Dan Ajax, Oscar Garcia, die was aangesteld door Jordi Crujff, ging ook met wisselende resultaten van start. Hij krijgt van mij nog de voordeel van de twijfel.

Ik kan alleen maar hopen dat alle drie de topclubs het volgend seizoen beter gaan doen met minder gekochte spelers en hun eigen jeugd weer eens een kans geven. Ik denk soms wel eens terug aan de tijd dat Nederland een echt voetballand was met echte Hollandse jongens die van wanten wisten en fanatiek streden om de bal.

Werk aan de winkel voor de technische staf van de drie clubs en dus ook in Eindhoven om het voetbal terug te brengen. En dat is nodig, ook gezien de plannen van PSV om het Philips Stadion uit te breiden tot 55.000 toeschouwers. Is dat wel verstandig als straks de publieke belangstelling achterblijft? Financieel kan de club het zich overigens wel veroorloven. Ook op dat gebied lijkt Ajax door PSV overvleugeld te worden, onder meer door het wanbeleid dat er de afgelopen jaren in Amsterdam gevoerd is.

Of er veel voetballiefhebbers deze zomer naar het WK trekken? Ik weet het niet, het toernooi, dat in Amerika, Canada en Mexico gaat plaatsvinden, zal in ieder geval doorgaan. Er zijn weliswaar protesten vanuit Nederland om het evenement te boycotten. Ik kan dat begrijpen met een president (Donald Trump) die niet weet wat hij doet en die niet in de gaten heeft wat hij veroorzaakt in de wereld.

Ten slotte: ik vond de opkomst mooi bij de 3^e Helft met Sander De Brito Roque. Hij liet onder meer beelden zien van een wedstrijd tussen Spakenburg en IJsselmeervogels. In de eerste minuten werd er een overtreding begaan die hij niet bestrafte met een gele kaart. Hij legde uit dat hij bekend was met de spelers en dat hij er op zijn manier mee omging. Hij liep rustig op de situatie af en praatte met beide spelers. Dit werd geaccepteerd en wat me opviel het publiek accepteerde het ook. De Brito Roque loste het op door de wedstrijd als het ware te lezen en de spelers verbaal te managen. Het hielp en er kon rustig doorgespeeld worden. De opmerkingen uit de zaal beantwoordde Sander met veel wijsheid en hij liet doorschemeren dat als je verbaal goed bent je niets hoeft te vrezen in een wedstrijd ook al staat er druk op.

Dit was het voor deze keer.

De Mol

WE DRAGEN SCHEIDSRECHTERSVERENIGING BRABANT-ZUIDOOST EEN WARM HART TOE!

Met veel plezier ondersteunen wij de activiteiten van de scheidsrechtersvereniging. Want of je nu de regie hebt over de ICT binnen een bedrijf of de positie van de scheidsrechter in de voetbalsport wilt verbeteren, de beste resultaten bereik je door enthousiast samen te werken.

simac

Simac Techniek NV

De Run 1101, 5503 LB Veldhoven T +31(0)40 258 29 44 SIMAC.COM

Op naar de honderd (deel 1)

In 2028 is het een eeuw geleden dat er een scheidsrechtersvereniging in Zuidoost-Brabant werd opgericht. In de aanloop naar de viering van dat jubileum duiken we in dit blad in de geschiedenis van onze club. We beginnen met een cri de coeur van onze beste scheidsrechter aller tijden, wijlen Gerard Geurds. Hij klom in de pen vanwege het 60-jarig bestaan van de COVS Eindhoven e.o., 38 jaar geleden. Lees en het lijkt of de tijd stil heeft gestaan.

“Overpeinzing of ... het omzien van iemand, die al 28 jaar met het scheidsrechtersvirus besmet is. Het leven is een aaneenschakeling van aanpassingen aan de zich steeds veranderende wereld. Dit geldt ook voor de scheidsrechters. Ik denk dat een scheidsrechtersgeneratie zich slechts uitstrekt over vijf à zes jaren. Zo snel gaat dat. Een andere generatie wil zeggen andere opvattingen. Maar een ding blijft: het streven naar een hogere groepering, naar meer aansprekende wedstrijden? Op zich gezond, maar dan moet het wel gebeuren met sportieve, kameraadschappelijke middelen. Bij de wisselende generaties is de onderlinge band sterk veranderd. Ik herinner me nog goed de sfeer tijdens en na vergaderingen in Stad Rotterdam op de Markt. Dat waren de jaren zestig. Met vier man op een scooter, bestuurd door Simon Berends, naar de kermis in Gerwen. Of met zessen in de gesloten bestelauto van Frans Gounee naar de eerste conditietest in Breda, compleet met: verspringen, hoogspringen en kogelstoten.”

“Eén ding is al die jaren wel steeds overeind gebleven. Het randgebeuren krijgt ook nu nog meer aandacht dan het arbitreren op zich. En dat mag ook! Het fluiten van wedstrijden is leuk én belangrijk, maar is niet het hele leven. Neem bijvoorbeeld het huidige taalgebruik. Wij lieten het wel uit ons hoofd de wat oudere collega's te betitelen met 'knoestjes'. Terwijl we in die tijd toch ook scheidsrechters uit Reusel hadden!”

“Ook toen voelden vele scheidsrechters zich kort (te kort) gehouden, door de rapporteurs die er werkelijk niets van snapten. Bekend geluid hè? Sympathie en antipathie door de jaren heen. 'Als je maar uit Eindhoven

komt, heb je altijd een streepje voor’, zei men in de Kempen. ‘In Valkenswaard kan ik nooit geen goed doen’, zei men in Eindhoven. Ook enkele echtgenoten mengden zich in de discussie: ‘Ik hoop dat mijn man niet meer naar Knegsel of Steensel moet, want daar duurt het altijd zo lang.’ Vindt u dat gek? Op beide plaatsen moesten de scheidsrechters zich verkleden in het plaatselijk café. Ik geloof ook dat het daar was dat Piet Lammers het aan de paraplu kreeg met een supportster. Oftewel: een klap op zijn hoofd.”

“Velen zijn gekomen en velen zijn gegaan. Toch heb ik er vertrouwen in dat we er ook in de toekomst in zullen slagen velen te interesseren voor de fluitelij. Het voetbal is in de loop der jaren beter geworden. Ook de accommodaties. En de scheidsrechter, hij veranderde mee. En dat is maar goed. Stilstand is achteruitgang!!”

“Ik wens de COVS Eindhoven en zijn leden een goede toekomst toe. Een toekomst waar ik ook mijn bijdrage aan zal blijven leveren.”

ScaleUpCapital

Hoe dan wel

In de Noord-Hollandse regio Waterland, met name in Purmerend en Volendam, hebben lokale voetbalclubs een gezamenlijk initiatief gelanceerd om ongepast gedrag op de voetbalvelden te bestrijden, vooral tijdens jeugdwedstrijden. Het hoofddoel: een vuist maken tegen verhuftering bij jeugdwedstrijden.

Inmiddels is een convenant ondertekend door de voorzitters van de betrokken verenigingen. Zij constateren dat zowel ouders als trainers zich vaak schuldig maken aan schreeuwen, beledigen en zelfs fysiek geweld. Dit alles is schadelijk voor de jeugd en geeft een ongewenst voorbeeld. Het is voor iedereen een doorn in het oog dat het maar door blijft etteren. Benadrukt wordt daarnaast dat het probleem niet alleen voetbalclubs betreft, maar een veel bredere maatschappelijke kwestie is. Kijk bijvoorbeeld alleen al naar de afgelopen nieuwjaarsrellen.

Het introduceren van een 'nultolerantie'-beleid met de slogan 'Nu niet, nooit niet!' is erop gericht om een veilige sportomgeving voor met name jongeren te creëren, alsmede respect bij te brengen onder alle leden van de voetbalgemeenschap. Want veilig sporten staat op nummer 1, of zou dat toch moeten staan. Door hier de hoogste prioriteit aan te geven, kan dat tot een optimale sportbeleving leiden, zowel mentaal als fysiek. Inmiddels hebben vijftien voetbalclubs, alsmede de KNVB, het convenant ondertekend.

Duitsland dan. Daar geldt bij amateurwedstrijden de afspraak dat bij een opstootje beide teams naar hun eigen strafschoopgebied moeten gaan. De scheidsrechter overlegt met beide aanvoerders in de middencirkel of de wedstrijd na een afkoelingsperiode wordt hervat. Of dat de wedstrijd definitief wordt gestaakt. Want ook bij onze oosterburen is het nogal eens kommer en kwel op de velden. Ook daar heeft men te maken met toenemende agressie, zowel verbaal als fysiek.

We praten in Nederland over 'voetbalcultuur'. Maar wat is dan die voetbalcultuur? Het lijkt van kwaad tot erger te gaan. Een 'onderbuikgevoel'

omdat het niet precies met cijfers is aan te tonen? Of simpelweg de realiteit die in de voetbalerij naar het aanvoelt steeds schrijnender wordt. Kijk eens naar andere sportculturen, zoals rugby en zaalhandbal. Ook pittige contactsporten met echter respect voor de tegenstander en vooral voor de scheidsrechter. Of ligt het aan de maatschappij die de voetbalcultuur omarmt als een vrijbrief om zich op zaterdag of zondag eens lekker op de tegenstander en de scheidsrechter uit te leven? Is strenger straffen een oplossing? Of moet de voetbalcultuur eens grondig worden ‘gerenoveerd’? Is het wat dat laatste betreft dan niet beter om in plaats van 1,2 miljoen leden er een paar honderdduizend minder te hebben om weer een veilige sportomgeving te kunnen bieden en te kunnen blijven waarborgen?

Tekst: Jos Halmans

Wil jij het beste uit jezelf halen?

ME Training
Sport & Voeding

Oirschot 06-13 50 64 60
www.me-training.nl

GVE
ELEKTROTECHNIEK
Gerrie van Essen

06- 2460 2423
gve_elektrotechniek@outlook.com
88846377

Voetbalgedachten gedicht

Oh, oh Den Haag

*Ik zou best nog wel een keertje net als vroeger
In Moerwijk willen wonen
Na het eten een partijtje voetbal in de tuin
De ouders langs de lijn
En in december met de hele buurt op jacht
Om kerstbomen te rausen
Op oudejaarsavond fikkie stoken
Vooral die autobanden rookten fijn*

*Ik zou best nog wel een keertje met die ouwe
Naar ADO willen kijken
In het Zuiderpark de lange zij de warme worst
Supporters om je heen
Lekker kankeren op Theo van der Burch
En die lange Van Vianen
Want bij elke lage bal dan dook die eikel
Er steevast overheen*

*Oh oh Den Haag mooie stad achter de duinen
De Schilderswijk, de Lange Poten en het Plein
Oh oh Den Haag, ik zou met niemand willen ruilen
Meteen gaan huilen als ik geen Hagenees zou zijn*

*Oh, oh, De Haag, mauie stad achtâh de dûine
De Schildegswèk, De Lange Paute, en ut Plèn
Oh, oh, De Haag, ik zâh met niemand wille rùile
meitein gaan hùile, as ik gein Hageneis zâh zèn.*

Een hommage aan ADO Den Haag, dat promoveert naar de Eredivisie. Onderste refrein is de Haagse versie, ook al van Harrie Jekkers/Harry Klorkestein (van het Klein Orkest).

De lezing van Sander de Brito Roque trok veel bekijks en de toehoorders hingen aan zijn lippen (foto's: Jeroen Quinten).

Een leuke en leerzame 3e Helft

Op donderdag 12 maart stond de eerste 3e Helft van 2026 op het programma, met als special guest Sander de Brito Roque. Sander is al jaren één van de beste amateurvoetbalscheidsrechters van Nederland. Hij draait inmiddels al veertien seizoenen mee op het hoogste niveau. Momenteel fluit hij in de tweede en derde divisie en het weekend na onze 3e helft stond hij op het veld om voor de vierde keer de ‘clash’ tussen Spakenburg en IJsselmeervogels te leiden. Daarnaast coacht hij ook een aantal scheidsrechters in het betaald voetbal, waardoor hij echt een kijkje achter de schermen kan geven in de top van het amateurvoetbal én daar net boven.

Tijdens de avond nam Sander ons op een leuke en interactieve manier mee in de wereld van de arbitrage. Aan de hand van wedstrijdbeelden – onder meer van een eerder door hem gefloten derby tussen de rooien en blauwen in Spakenburg – liet hij zien hoe je een wedstrijd managet.

Zijn eigen stijl kwam hierin duidelijk naar voren: Sander is een echte peoplemanager, die met gevoel voor het spel én de spelers op een positieve manier de leiding neemt. Met praktische voorbeelden en creatieve oplossingen gaf hij inzicht in hoe je spelers kunt sturen en de controle houdt, zelfs in de meest hectische momenten.

Er werd niet alleen veel geleerd, maar ook veel gelachen tijdens de avond. Een leerzame én gezellige 3e helft voor jong en oud, waarbij iedereen een beter beeld kreeg van wat er allemaal komt kijken bij fluiten op hoog niveau.

Sander, bedankt voor je komst en je inspirerende verhaal!

Verderop in dit blad de aankondiging van de volgende 3e Helft, op 12 mei. Ook dan is iedereen van harte welkom.

Tekst: bestuurslid Lennart Geertsen

Wij helpen u aan 20% meer
omzet

www.customoreconsulting.nl

Info.customoreconsulting.nl

Maakt jouw bedrijf het verschil bij
jouw klanten?

Verskil maken, hoe dan? >

Contact opnemen >

Contactgegevens

Customore Consulting B.V.

Raakheuvel 6

5685 BP Best

Marco: 06 - 105 191 73

Matty: 06 - 105 160 21

info@customoreconsulting.nl

Geen witte wissel: hou je hoofd erbij

In het (internationale) betaald voetbal is het toegestaan om in het geval van een vastgestelde hoofdblessure een extra wissel en/of wisselmoment te gebruiken. Dit wordt ook wel een ‘witte wissel’ genoemd. Op lagere niveaus is een extra wissel niet toegestaan.

Dit komt omdat hoofdletsel in principe door een arts moet worden vastgesteld en deze is in het amateurvoetbal meestal niet aanwezig. Door geen (extra) witte wissel toe te staan, wordt voorkomen dat een hoofdblessure ‘gespeeld’ kan worden om een extra wissel mogelijk te maken voor een andere reden.

Het ontbreken van een witte wissel betekent natuurlijk niet dat een speler moet doorspelen met vermoed hoofdletsel. Vermoed je dat een speler een hersenschudding of ander hoofdletsel heeft? Kies dan voor veiligheid en haal deze speler uit het veld. Ook als je geen wisselmogelijkheden meer hebt.

Waar is de witte wissel wel toegestaan?

Bij de mannen in de VriendenLoterij Eredivisie, Keuken Kampioen Eerste Divisie en de Eurojackpot KNVB Beker. Bij de vrouwen in de Eurojackpot Vrouwen Eredivisie, Eerste Divisie Vrouwen, Tweede Divisie Vrouwen en de Eurojackpot KNVB Beker.

Waar is de witte wissel niet toegestaan?

In alle andere competities, waaronder dus het gehele Nederlandse amateurvoetbal.

Overgenomen van knvb.nl.

(Foto: Nationaal Archief, rechtenvrij.)

Joris Heusschen is dolblij met de prijs; voorzitter Jeroen Quinten feliciteert hem (boven). Onderste foto: een impressie van de paasbingo 2026.

Joris krijgt er geen genoeg van: 5x bingo

2026 kan nu al niet kapot voor Joris Heusschen. Begin februari werd hij tot zijn grote verrassing uitgeroepen tot Erelid van onze vereniging. Een mooie, terechte en voor hem onverwachte onderscheiding. Een maandje later stond hij in De Stip weer in het middelpunt van de belangstelling. Toen tijdens de paasbingo. Liefst vijf keer was het 'bingo' voor hem. Viermaal won hij een ronde en even na half elf ging ook de hoofdprijs mee naar Bladel.

De volle tas werd hem overhandigd door voorzitter Jeroen Quinten, die deze avond als vanouds de spreekstalmeester was. En gelukkig kon hij ook weer worden gesecondeerd door Nico Rensen. Ongeveer dertig deelnemers waren voor de bingo naar De (niet bepaald warme) Stip gekomen.

Tekst en foto's: Hans Janssen

think. make. organize. you win.

Melkweg 1
5571 SM Bergeijk
+31 (0)497 78 33 33
info@wilvo.nl

Blick | marktonderzoek

Meer weten over Blick Marktonderzoek?

Kijk op www.blickmarktonderzoek.nl of
stuur een e-mail naar
h.houtepen@blickmarktonderzoek.nl of
bel ons via 06-52488961

AELBRECHT GGZ

IN ELKE
WEDSTRIJD VAN
HET LEVEN:
BLIJF IN BALANS,
VAN TOP TOT
TEEN

LAAN VAN DIEPENVORDE 2
5582 LA WAALRE
040-8880618

WWW.AELBRECHTGGZ.NL

EREGALERIJ

SCHEIDSRECHTERSVERENIGING **BRABANT-ZUIDOOST**

Erevoorzitter:

Christ van de Donk

Ereleden:

Anton Bogers

Henk van Bekkum

Wil van den Boorn

Rinus van den Heuvel

Jan van den Putte

Leden van Verdienste:

Joris Heusschen

Peter Houdijk

Paul Janssen

Hans Moonen

Nico Rensen

Tjeu Steijvers

Verenigingslid van het jaar 2025

Toon Hendriks

Ex-bouwpastoor Wil van den Boorn: 'Uit het oog, maar niet uit het hart'

Hij is geen frequent bezoeker (meer) van de activiteiten van eerst COVS Eindhoven e.o. en sinds 2023 die van SV Brabant-Zuidoost. En van de oude garde heeft hij bij tijd en wijle alleen nog contact met Christ van de Donk. Een vriendschap die onder meer dateert uit de periode dat Wil van den Boorn voorzitter (een van de langst zittenden zelfs) en Christ een meer dan gewaardeerd secretaris was. Het was ook Christ, die hem destijds wist te verleiden om hoofdredacteur te worden van het clubblad. Maar dat waren andere tijden. Wil volgt (aankomende) scheidsrechters niet meer op de voet en leest De Scheidsrechter 'slechts' vluchtig door. Toch blijft de geboren en getogen Eindhovenaar oprecht geïnteresseerd in het wel en wee van onze club. Hij kijkt ervan op als we hem confronteren met het overlijden van de 77-jarige Benny Struyk (over wie elders meer in deze editie van De Scheidsrechter). Die kan Wil zich nog heel goed voor de geest halen – wie niet overigens, maar dat terzijde.

Wil wil verder graag weten hoe het ondergetekende bevalt als hoofdredacteur van dit blad om eraan toe te voegen dat het fijn is dat iemand hierin tijd en energie steekt. Zelf vertolkte hij deze rol een jaar of tien. Wil vraagt zich verder af hoe het staat met het clubhuis, met De Stip dus, maar daarover later meer. En hoe groot onze vereniging is, dat vindt hij ook interessant. Hij toont zich blij verrast met de voornamelijk jeugdige aanwas, waarmee het ledenbestand sedert de fusie is opgetrokken. Oké, er zijn tijden geweest dat de afdeling Eindhoven van de Centrale Organisatie van Voetbal Scheidsrechters (COVS) meer dan tweehonderd leden telde, maar die keren nooit meer terug. Ook werden er toen meer activiteiten gehouden en wilden best veel leden (met aanhang) naar zo'n activiteit komen.

Wil weet zich ook te herinneren dat het 'heel normaal' was dat er elk week op de dinsdag- én donderdagavond werd getraind. En als een van die avonden om wat voor reden dan ook was uitgevallen, dan werd uitgeweken naar de zondagmorgen. Op die ochtendsessie zat Wil al helemaal niet te wachten en eigenlijk konden de doordeweekse trainingen hem ook gestolen worden. Wil was verre van een trainingsbeest. Dat generatiegenoot Toon Hendriks (81) al jaren zelfs drie keer in de week aan zijn conditie werkt, daarvoor neemt de één jaar jongere Wil zijn pet af. "Toon was vroeger al zo fanatiek en altijd op de training. Hij heeft ook in de redactiecommissie gezeten en als er wat te doen was, liet hij zich immer zien." Maar aan Wil waren al die trainingen niet besteed, hij had er een broertje dood aan.

"Wandelen met mijn eega Ria heb ik altijd graag gedaan. Dat doen we", vertelt onze oud-voorzitter, "nog steeds met alle plezier, vaak in Zuid-Limburg waar mijn ouders vandaan komen. Zij zijn opgegroeid in Sint-Pieter, bij Maastricht, dat vóór 1920 nog een zelfstandige gemeente was. Mijn vader en moeder leven niet meer, maar er wonen nog wel familieleden van me in dat gebied. En dan combineren we een bezoek aan hen met gewandel. Maar nogmaals: trainen door o.a. hard te lopen, daar ben ik nooit een liefhebber van geweest."

Hoe is hij dan scheidsrechter kunnen worden? En hoe heeft hij dat (een jaar of tien overigens) kunnen volhouden? Hij was niet bepaald een voorbeeld

van een arbiter die vanuit de middencirkel alles aanschouwde en beoordeelde. Kortom, Wil moest toch wel over een bepaalde conditie beschikken. En dat had hij, al is hij nooit een hoogvlieger geweest, laat staan een loopwonder. Wil: “Ik voetbalde al in de jeugd van Tivoli. We gingen toen met de fiets naar uitwedstrijden, want dat was allemaal in de buurt. Ik stond meestal rechtsbuiten, daar pootten ze me neer, dat had je niet voor het zeggen, maar ik was echt geen sprintwonder hoor.” Aan die loopbaan kwam een eind toen hij in dienst moest (dat was toen nog heel gewoon). Daarna meldde hij zich aan bij de KNVB om een scheidsrechterscursus te volgen. Met onder anderen coryfeeën als Gerard Geurds en Ignace van Swieten als cursusdocent. Waarom ik me had opge-

(eigen foto)

geven? Geen idee. Dat was, denk ik, na een oproep in het Eindhovens Dagblad. Dat deed de COVS vroeger wel vaker en zodoende wist ze aanstaande scheidsrechters aan zich te binden. Voetballen heb ik altijd leuk gevonden, maar het was anderzijds ook niet zo dat ik perse iets in die sport wilde blijven doen. Ik vond dat ik in beweging moest blijven. Ik moest gewoon wat doen om te ontspannen. Daarom ben ik gaan fluiten, maar als scheidsrechter was ik niks bijzonders.” Wil had ondertussen ook drukke banen bij de gemeente Eindhoven en Brabant Water waar hij zich tot aan zijn pensioen met name bezig heeft gehouden met waterwinning en ruimtelijke ordening. Lang geleden kwam het zelfs een enkele keer voor dat hij tijdens een wedstrijd opgepiept werd, omdat hij dan storingsdienst had. Het oponthoud was gelukkig van korte duur.

Zijn functie en met name zijn stationering aan de Aalsterweg (daar bij de watertoren, die monumentale installatie met drie bollen) kwam hem goed van pas nadat een ledenvergadering van

COVS Eindhoven in het najaar van 1984 toestemming gaf om een clubhuis te gaan bouwen. Vier jaar eerder werd zo'n plan nog van tafel geveegd, omdat een nieuw onderkomen voor COVS- Eindhoven te duur zou zijn. Toch is de vereniging niet bij de pakken gaan neerzitten, waarna een werkcommissie werd ingesteld die alsnog met een plan voor een eigen accommodatie op de proppen wist te komen. Dat plan kwam er, maar de eerste schop kon pas de grond in nadat de financiële middelen hiervoor toereikend waren. Voor een groot deel hiervan werd twee keer een loterij opgezet. En wie was het lid dat de meest loten wist te verkopen? Inderdaad, Wil van den Boorn (ruim tweehonderd).

Het was dan ook niet zo verwonderlijk dat hij als een van de initiatiefnemers uiteindelijk de man werd die de kar ging trekken. Wil: "Daar heb ik heel wat tijd ingestoken." Als bouwpastoor hield hij een oogje in het zeil en soms nam hij dat wel erg letterlijk. Hij moest immers geregeld (vanwege zijn baan) op het terrein van Brabant Water aan de Aalsterweg zijn. "En dan ging ik wel eens vanaf mijn werk kijken hoe het met de bouw van het clubhuis was gesteld", blikt Wil terug op de totstandkoming van het gebouw aan de huidige Bram Venemanlaan dat zijn kindje genoemd mag worden. In juni 1985 werd er een (eerste) bijzondere algemene ledenvergadering gehouden waarna op 21 december 1985 de officiële opening volgde door de toenmalige burgemeester Gilles Borrie. Waarom het nog liefst ruim elf jaar zou duren voordat het beestje een naam zou krijgen? (De Stip, bedacht door Gertie Spanjer). Wil moet het antwoord schuldig blijven: "Is dat zo? Dat weet ik niet. Daar kan ik geen label aanhangen."

Of en hoe De Stip, dat ondergebracht is bij de stichting COVS Brabant-Zuidoost, in de toekomst overeind zal blijven, dat staat in de sterren geschreven. Er hebben al diverse plannen de revue gepasseerd voor het gebied waar ook onze trainings- en ontspanningslocatie is gevestigd, met mogelijk vergaande gevolgen, maar echt concreet zijn ze (nog) niet. De bal ligt bij de gemeente Eindhoven en FC Eindhoven, zo werd eerder dit jaar duidelijk tijdens de Algemene Leden Vergadering.

Wil zal het vanaf de spreekwoordelijke zijlijn blijven volgen. Hij is de afgelopen jaren vaak aan de zijde van zijn even oude echtgenote te vinden en dat is wel eens anders geweest. Als ambtenaar was hij geregeld onder-

weg, ook over de grenzen. Wil: “Er komt, ook internationaal, heel wat bij kijken om ervoor te zorgen dat grondwater dat gebruikt wordt voor de openbare drinkwatervoorziening niet kan worden vervuild met ongewenste stoffen.” Uiteraard was Wil ook als scheidsrechter geregeld onderweg. Bovendien zette hij zich op zijn tijd in voor onze club. Verder was hij meer dan eens op pad om scheidsrechters te rapporteren of te begeleiden. En ook om als KNVB-docent scheidsrechterscursussen te geven. Zelfs aan zijn beide zoons, Frans (nu 58) en Peter (56). “Ik stond stomverbaasd te kijken dat ook zij hiervoor kwamen opdagen. Ria had dat geregeld. Of ze geslaagd zijn? Tuurlijk, volgens mij zakte toen niemand voor het diploma. Onze jongens hebben er overigens zelf voor gekozen om ook te gaan fluiten, ik heb ze niet gedwongen. Wel zijn we vaak wezen kijken, dan namen we ook onze bouwmeester mee.” Van hun twee zoons schopte Peter het best ver, tot op de lijst voor het betaald voetbal.

Of Wil vanwege al zijn activiteiten niet erg vaak van huis was? En of dat op prijs werd gesteld? Ria, die ons gesprek op afstand volgt, maakt met de hand een afwerend gebaar en lacht als ze zegt: “Ik beroep me op mijn zwijgrecht.” Wil kan er best om lachen.

Wils ‘erelijst’ mag er zijn:

Lid COVS vanaf 12 februari 1974 (ofwel ruim vijftig jaar)

Hoofdredacteur clubblad, van 1976 tot 1978

Bestuurslid van 25 augustus 1978 tot 10 februari 1989 waarvan één jaar

vicevoorzitter en tien jaar voorzitter

20 februari 1989 benoemd tot erelid

20 februari 1989 COVS Zilveren Speld

12 februari 2008 KNVB Gouden Speld

Van 1 mei 1990 tot 9 september 2008 bestuurslid KNVB Afdeling Noord Brabant en, na de landelijke reorganisatie van de KNVB, lid van het districtsbestuur Zuid 1

Vrijwilligerspenning gemeente Eindhoven

Wil reageert wat luchtig als we vragen of de opening van het clubhuis het hoogtepunt was in zijn COVS-carrière. Hij wil zich ervoor niet op de borst slaan. “Nou hoogtepunt... Op dat moment wel, maar dat was voor mij geen reden om te gaan feesten. Er ging een intensieve tijd aan vooraf, maar het liep allemaal volgens een bepaalde uitgezette lijn.”

Ook haalt hij zijn schouders op over de diverse onderscheidingen die hem ten deel zijn gevallen. “Ik heb er nooit wakker van gelegen. Het was een eer om die te krijgen, maar voor mij telde meer dat op die manier werd getoond dat ze aan me hebben gedacht. Tijdens de bouw van het clubhuis is er nooit iemand geweest die tegen me heeft gezegd dat dit veel inspanningen vergde. Dat hoefde voor mij ook niet want het leven zag er nu eenmaal zo uit. Natuurlijk is het dan wel leuk en aardig als je wordt uitgeroepen tot Lid van Verdienste of Erelid. Dat doet je gewoon goed.”

“Als ik ergens voor gevraagd word zeg ik eigenlijk nooit meteen ja. Maar als ik er eenmaal toch aan begin, dan leef ik er ook in mee. Dan pak ik het op en probeer het zo goed mogelijk tot een eind te brengen. Wel met anderen, zoals bij de bouw van het clubhuis, denk aan: clubgenoten, de aannemer, de gemeente en nog vele anderen. Ik kreeg dan wel eens te horen dat ik hartstikke gek ben dat ik dat allemaal wil doen maar zo ben ik nu eenmaal in elkaar gezet.”

“Of scheidsrechters ook wat meer waardering verdienen? Mensen die leiding geven aan activiteiten krijgen bijna nooit genoeg waardering. Denk ook aan politieagenten. Bij die beroepsgroep wordt eigenlijk zelden gekeken naar wat zij ervoor moet doen en laten. Agenten en scheidsrechters zijn nogal eens het pispaaltje. Kijk, spelers kun je wisselen, maar dat kan niet met scheidsrechters wanneer die hun dag niet hebben. Die kun je moeilijk even langs de lijn laten zitten en dat terwijl die geregeld onder hoge druk staan. Zij mogen geen fouten maken, terwijl het toch ook mensen zijn. Dat wordt nog wel eens vergeten. Net als de waardering aan hun adres.”

Wil vindt dat er op dit gebied voor de COVS een belangrijke taak is weggelegd. “Ik denk dat de COVS voor scheidsrechters die echt ambitie hebben, en die dus bijvoorbeeld meer wilden dan ik, een grote rol kan spelen. Scheidsrechters, die er een serieuze hobby van willen maken, moeten daar terecht kunnen om hun ei kwijt te kunnen, vragen te stellen en met hun collega's te praten. Vroeger werd ook na de trainingen in het clubhuis hierover geregeld van gedachten gewisseld.”

Tekst en foto: Hans Janssen

ACCOMMODATIE COVS "DE STIP"

Ideaal en rustig gelegen in de groene long van
Eindhoven

Bijzonder geschikt voor:

- * Sportieve ontmoetingen
- * Cursussen
- * Vergaderingen
- * Recepties
- * Lezingen
- * Binnen- en buitenrecreatie

Accommodatie

"DE STIP"

Genneper Parken Eindhoven

Voor afspraken:

destip@svbrabantzuidoost.nl

Dinsdag 12 mei

3E HELFT

MET GASTSPREKER

12 MEI

Vanaf 21:00 uur
(na de training)

DE STIP

Bram Venemantaan 5
5644HV Eindhoven

GASTSPREKER:

MATHIJS DOMMERHOLT

Werkzaam bij de KNVB als:

Docent Arbitrage

Medewerker Ontwikkelaar Arbitrage

Met ervaring als scheidsrechter en
assistent-scheidsrechter in het betaald voetbal!

WAT KUN JE VERWACHTEN?

- ✓ Rol van assistent-scheidsrechters in het amateurvoetbal
- ✓ Ervaringen uit de praktijk
- ✓ Tips & tricks
- ✓ Aan de hand van beeldmateriaal

AANMELDEN IS NIET NODIG!
IEDEREEN IS WELKOM!

VOOR MEER ACTIVITEITEN:

svbrabantzuidoost.nl/activiteitenkalender

Vers gras tussen de regels – het WK voetbal

Het was zondagmiddag, 7 juli 1974. Ik weet het nog zo goed. Met mijn broers genoot ik van de eerste minuten van de WK-finale tussen Nederland en West-Duitsland. We maakten een lange neus naar de vele Duitse campinggasten die zich net als wij hadden verzameld in de kantine van de camping in Arcen waar we die zomer vakantie vierden. Aan het eind van de rit lachten zij als laatsten.

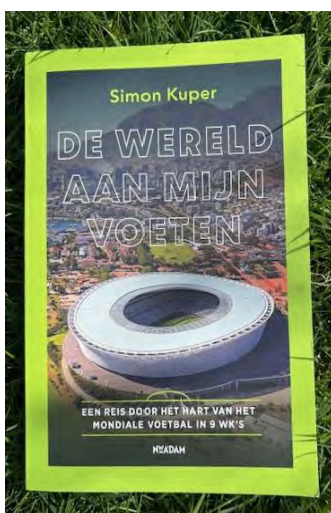
Vier jaar later zat ik thuis met mijn andere gezinsleden (onder wie mijn zus die een beetje verliefd was op Johnny Rep) voor de buis gekluisterd, toen Nederland weer in de finale stond. En opnieuw was het spannend en ging de beker naar het thuisland, Argentinië. Aan dat van 1990 – waarin het Oranje van bondscoach Leo Beenhakker faalde – wil ik liever niet terugdenken. Net als het daaropvolgende toernooi, wat kon ik me ergeren aan die Braziliaanse aanstellers en met name aan Branco, die Oranje met een vrije trap velde. Gelukkig werden ze vier jaar later van prolongatie afgehouden door het thuisland, Frankrijk.

En zo valt er over elk wereldkampioenschap wel wat te vertellen en bewaart iedereen er zijn of haar eigen herinneringen aan. Ik schrijf met opzet ook ‘haar’, omdat mijn oudste zus (die he le maal niets van voetbal moest hebben) tijdens ‘WM 1974’ wel een WK-wedstrijd heeft bijgewoond en ik nog nooit. Aber das war einmal; Simon Kuper heeft al negen verschillende WK-edities bezocht. De schrijver/journalist/columnist doet in ‘De wereld aan mijn voeten’ uit de doeken wat het ene toernooi onderscheidt van het ander, wat er vooraf is gegaan (hoe bijvoorbeeld de aanwijzing tot stand is gekomen) en of de vierjaarlijkse evenementen ook op de lange termijn succesvolle toernooien genoemd mogen worden. Hij put uit zijn dagboeken: notitieboekjes waarin hij driftig aantekeningen heeft gemaakt. Gebundeld en beknopt uitgewerkt vormen ze een zeer leesbaar geheel, waaruit blijkt dat politiek eigenlijk vanaf het prilste begin van het WK voetbal een rode draad is geweest. En dat zal zeker de komende zomer niet anders zijn. Tijdens de WK-loting, in december, werd al een voorproefje gegeven door FIFA-baas Infantino Gianni en de Amerikaanse president Donald Trump. Vier jaar geleden was er ook al veel te doen over Qatar als gastheer

en (u bent gewaarschuwd) in 2034 zijn alle ogen gericht op Saoedi-Arabië.

De meeste pagina's wijdt Kuper aan het WK van 2010 in Zuid-Afrika. Niet zo verwonderlijk, omdat daar zijn roots liggen en er zijn ouders vandaan komen. Kuper maakt duidelijk wat het spektakel voor het land heeft betekend, zowel tijdens het toernooi als veertien jaren later om te zien wat het had achtergelaten. Waarbij hij tot de conclusie kwam dat bijna alle spiksplinternieuwe stadions na afloop nutteloos bleken. De voetballers zal het worst zijn geweest, zoals ze ook amper koud of warm werden (of worden) van politieke discussies, die omtrent diverse toernooien hebben gespeeld.

De spelers die in 2010 tot de selectie van het Nederlands elftal behoorden, kunnen zich nog wel opwinden over de finale. De derde verloren slotbeurt voor Oranje, na die van 1974 en 1978. Nu was het op 11 juli 2010 Spanje dat de ploeg van bondscoach Bert van Marwijk – na verlenging - de voet dwars zette. Kuper kan er niet mee zitten: “Oranje speelde zo lelijk (denk maar aan de karatetrapp van Nigel de Jong, red.) dat ik na een tijdje niet eens meer wilde dat het zou winnen.” Ook om een andere reden had de auteur het gehad met dit duel: zijn opdrachtgever zat met smart op zijn wedstrijdverslag te wachten. “Eindelijk kon ik dat verdomde wedstrijdverslag afronden (...) en na vijf werkweken van zestien uur per dag mijn gezin weer zien. Ik was klaar met het Zuid-Afrikaanse WK.” Kuper wil maar zeggen dat WK's lang niet altijd snoepreisjes zijn: er komt veel meer bij kijken dan de buitenwacht denkt en de kwaliteit van het spel is in zijn ogen alleen maar achteruit gegaan. Kuper neemt het op de koop toe. Een

WK is veel meer dan voetbal alleen. Corruptie was nooit ver weg. Sepp Blatter, de voormalige FIFA-voorzitter, doet alsof zijn neus bloedt, maar Kuper weet wel beter. En wie was nu werkelijk Jules Rimet, de naamgever van de wereldcup. Lees ook hierom het boek.

De wereld aan mijn voeten/een reis door het hart van het mondiale voetbal in 9 wk's; auteur: Simon Kuper; uitgeverij: Nieuw Amsterdam; ISBN 978-90-468-3390-2; prijs; 24,99 euro.

Tekst: Hans Janssen

Thuisbezorgd.nl
 Bij elke bestelling via
 Thuisbezorgd gaat
 er een commissie
 naar ons

Sponsor onze club gratis!

Koop je wel eens bij één van de volgende webwinkels?

Ga dan voortaan eerst naar onze website en klik op de SponsorKliks banner. Van elke aankoop via SponsorKliks bij een van de aangesloten winkels gaat een percentage naar onze vereniging. Zonder dat het je iets extra's kost! Een kleine moeite toch?

Spelregelvragen april 2026

Vraag 1:

Uit een hoekschop wordt de bal tegen de paal geschoten. Voordat een andere speler de bal aanraakt, wordt de terugkomende bal door de nemer van de hoekschop via de doelvverdediger in het doel geschoten. Wat beslist de scheidsrechter ?

- a. Hoekschop overnemen, omdat de bal tweemaal door dezelfde speler werd gespeeld.
- b. Indirecte vrije schop op de plaats waar de bal voor de tweede keer werd gespeeld.
- c. Het doelpunt wordt goedgekeurd.
- d. Directe vrije schop op de plaats waar de bal voor de tweede keer werd gespeeld.

Vraag 2:

Als de tegenstander naar de bal trapt die door de doelvverdediger wordt vastgehouden, zal de scheidsrechter ...?

- a. hem bestraffen met een directe vrije schop wegens gevaarlijk aanvallen.
- b. hem bestraffen met een indirecte vrije schop wegens op een gevaarlijke wijze spelen.
- c. hem niet bestraffen.
- d. het spel onderbreken en laten hervatten met een scheidsrechtersbal.

Vraag 3:

Mag een speler worden aangevallen door twee tegenstanders op hetzelfde moment?

- a. Neen, de scheidsrechter moet een indirecte vrije schop toekennen aan de tegenpartij.
- b. Neen, de scheidsrechter moet een directe vrije schop toekennen aan de tegenpartij.
- c. Dit mag wel, maar het moet correct gebeuren, dus in strijd om de bal en schouder tegen schouder.

d. Ja, dit mag wel, omdat afhouden in strijd om de bal is toegestaan, mits dit geschiedt door één speler tegelijk.

Vraag 4:

Stelling 1: Als men de bal rechtstreeks ontvangt uit een hoekschop of inworp kan men strafbaar buitenspel staan.

Stelling 2: Een indirecte vrije schop wordt altijd gegeven op de plaats waar de overtreding werd begaan.

- a. Stelling 1 en 2 zijn beide onjuist.
- b. Stelling 1 en 2 zijn beide juist.
- c. Alleen stelling 1 is juist.
- d. Alleen stelling 2 is juist.

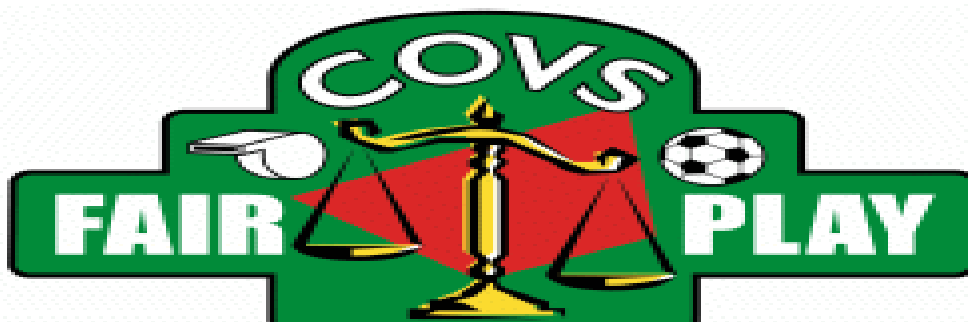
Vraag 5:

Een verdediger geeft een aanvaller buiten het strafschopgebied een schouderduw. Hij heeft echter niet de mogelijkheid en ook niet de bedoeling om de bal te spelen. Wat zal de scheidsrechter beslissen?

- a. Hij laat gewoon doorspelen.
 - b. Hij onderbreekt het spel en laat hervatten met een indirecte vrije schop.
 - c. Hij onderbreekt het spel en laat hervatten met een directe vrije schop.
 - d. Hij onderbreekt het spel en laat hervatten met een indirecte vrije schop.
- De verdediger ontvangt een waarschuwing door het tonen van de gele kaart.

Antwoorden: 1=B, 2=B, 3=C, 4=A, 5=C

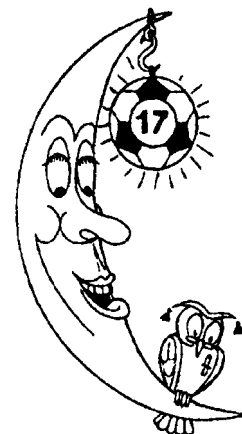
Samengesteld door secretaris Daniël Jansen

Good morning weathercock, make this day bright/put us in touch with your fairy winds/sing to us softly/hum evening's song/point the way to better days, we can share with you

Weerhaan

Het begint in Dordt. Geleufde gai ut? Iedere stad wil zich tegenwoordig met een slogan op de kaart zetten. Deze van Dordt verwijst naar de oudste stad van Holland. Nee, niet van Nederland. En wat is de slogan van Eindhoven? De slogan Allicht! Das unne goei, want allicht betekent vanzelfsprekend en er is overal licht in het Al. En Valkenswaard kent het V-teken. De sigaar uit eigen doos met een gouden bandje erom. Zijn er nog mannen die sigarenbandjes sparen: Agio ruilen voor Hofnar?

Het is een nuanceverschil, hoe dichterbij Dordt, hoe mooier of rotter het wordt. Dordt is net een groot dorp. Mijn vrouw, beter geïntegreerd in het Dordtse dan ik, hoort, op de sportschool, van allerlei wetenswaardigheden. Met een vriendin de sportcirkel in en vooral de mondspieren krijgen een beurt. En daarna gaan de meisjes posten. Potverteren in het tot een restaurant omgebouwde oude postkantoor. De verbrande calorieën worden gecompenseerd. De vroegere wespentaille zal het niet meer worden. Der Mensch ist, was er isst. Zoekt u maar op. Ludwig, om u te prikkelen, als voornaam. Elk pondje gaat door het mondje. Excuses aan de lijders van een stofwisselingsziekte. Het voordeel is dat mijn vrouw teugels heeft, waaraan ik haar stevig kan vastpakken. Ik ben het aanhangsel van mijn vrouw. Mijn, de bezitsvorm, terwijl alles op Moeder Aarde in bruikleen is. Geen wonder, dat de aarde zichzelf gaat opbranden, daar helpt geen moedertje lief aan, laat staan de autocratische hebzuchtige vadertjes. Bezit maakt bezeten en bescheten. Wat een stank.

Het begint in de Dordtse bieb, Ik behoor tot de bevoorrechten, een paar honderd meter daarvandaan te wonen. Aan de leestafel komt het dagelijks versnipperde nieuws voorbij. Van De Telegraaf tot dagblad Trouw. Zowel het bijziende linker- of rechteroog komt aan zijn trekken. Onze Lieve Heer

slaapt niet en kent rare kostgangers. Een dagje bieben en u maakt van alles mee. Van prevelende eenzaten met omhoog geheven handen, terwijl er geen afgedwongen zegen van boven neerdaalt tot dakloze zwervers met baarden langer dan die van Vader Abraham. Van kwebbelende scholieren tot snuffelende kamergeleerden. Begin januari, op een zaterdag, aan een leestafel met een hand op de radiator van de centrale verwarming en de andere op het tafelblad. De verhalenbundel 'Zwaarmoedige verhalen' voor bij de centrale verwarming van Heere Heeresma open gespreid. Is dat niet toevallig? Heere was een bijzondere man. Met droge en onderkoelde humor. Hij trad in de jaren zeventig op in schrijverscafé De Leeuwerik in Eindhoven. Stampvol en zwetend in de menigte liet Heere op zich wachten. Na zijn eerste trage zin verliet ik impulsief het café en baste hij: "Dank voor uw komst."

Het fluitvogeltje op mijn mobiel gaat tegen enen af. Gretig bevinger ik met een paar vloeiende bewegingen het display. Gelukt, want ik ben met mijn klunzige vingers geen behendige vingeraar. Een noodoproep van de pro Deo onderofficier van dienst van onze Bond. "*Pro Deo voor de EO, kom dicht en zing een lied. Pro Deo voor de EO, vergeet uw broeder niet,*" zingt Hans Sanders van de Eindhovense band Bots. Broeder Wijsman werd gevraagd. Als uitverkorene juich ik een gat in de lucht. Ongetwijfeld weet u nog, dat ik mijn vorig stukje eindigde met: een dag niet gefloten is een dag naar de kloten. Heere leg ik te ruste op de radiator. Hij Rust inmiddels in Vrede en kan wel op mij wachten tot hij een ons weegt. Met open jas snel ik naar huis. Koortsachtig het adres opgezocht en als boodschapper aan Hermes gemeld dat ik verlaat aan zal komen. "Scheids, we wachten op jou, want jij bent de belangrijkste persoon." De rolkoffer rolt achter me aan. En mijn doodsmobiel vervoert me met gezwinde vaart naar Schiedam, de stad met een rijk jeneververleden, ook wel Zwart Nazareth genoemd, vanwege de zwarte vervuiling door de branderijen, niet de stad waar Jezus vandaan kwam. Zelfs bij een Adammer, daar stond mijn wieg, gaat een pikketanussie er altijd in.

Ik snel naar het verleden, naar Hermes DVS, boodschapper van de goden en God van de handel en dat spreekt ons koopliedenvolkje wel aan. Hermes DVS heeft nog een betaald-voetbalverleden tot in 1971 een sanering van de KNVB daar een eind aan maakte. Veertien betaalde clubs vonden hun Wa-

terloo. De oudjes onder ons kennen de van oorsprong Hermes DVS-er Cees van Kooten nog wel, een bonkige uit klei geboetseerde kopsterke en technische spits. Wellicht wrijft onze columnist Henk zich in de handen om de pen te gaan slijpen voor deze kontenwerker.

Cees van Kooten haalt uit tegen België, Walter Meeuws is te laat (foto: Rob Bogaerts, Nationaal Archief, rechtenvrij).

Hartelijke ontvangst in de bestuurskamer van de oorspronkelijk in 1884 opgerichte club. Een bestuurslid zag op de achterkant van mijn mobiel het logo van FC Eindhoven. “Ik ken een jeugdspeler van FC Eindhoven, de zoon van een zakenrelatie, Owen Renfrum.” “Dan weet ik nog wel een nieuwtje over dit 19-jarig verdedigend talent, Owen heeft afgelopen week een meerjarig contract getekend.” Zo maakte ik na een halve eeuw scheidsen mijn debuut in West II. Tegenstander kwam uit Rotjeknor. Sportieve wedstrijd, enige dissonant de Rotterdamse tongval van de trainer. Naast woorden, ook daden, de gele kaart. Een gemoedelijke derde helft. Geen Zwart Nazareth door de keel laten glijden. Sowieso mag er in de voetbalkantines geen sterke drank worden geschonken. Bla, bla met prikwater uit Spa. Een dag niet gefloten is een dag verdrotten.

Jur Wijsman

Tekst boven de aanhef van Ian Anderson van Jethro Tull uit de song Weathercock.

Scheidsrechtersvereniging Brabant-Zuidoost:

Kamer van Koophandel
Clubhuis De Stip

Nummer KVK: 40236533 Eindhoven
Genneper Parken, Bram Venemanlaan 5
5644 HV Eindhoven

Mailadres
Redactie-adres
Website

info@svbrabantzuidoost.nl
redactie@svbrabantzuidoost.nl
www.svbrabantzuidoost.nl

Dagelijks bestuur

Voorzitter

Jeroen Quinten
voorzitter@svbrabantzuidoost.nl

Secretaris

Daniël Jansen
secretaris@svbrabantzuidoost.nl

Penningmeester

Luuk Hendrix
penningmeester@svbrabantzuidoost.nl

Overige bestuursleden

Lennart Geertsen, Milan Meulen en Kylian
Walthuis

Commissies

Accommodatie De Stip

Henk van Bekkum, Pieter Elbersen en
Jeroen Quinten

Activiteiten

Lennart Geertsen

Begeleiding

Lennart Geertsen

Commercie

Luuk Hendrix

Pr en media

Henk van Bekkum, Anton Bogers, Hans
Janssen en Kylian Walthuis

Spelregels

Daniël Jansen, Nick Ooms en Joris
Heusschen

Sport en training

Lennart Geertsen, Luuk Hendrix, Hans
Moonen, Jeroen Quinten en Eric Warners

Tuchtzaken en molest

Daniël Jansen en Jeroen Quinten

Werving en behoud

Nick Ooms, Kylian Walthuis, Jeroen
Quinten

Jeroen Quinten

taxaties en aankoopbegeleiding

Taxatie nodig?
Aankoopadvies nodig?

Bel Jeroen Quinten voor het speciale
tarief voor scheidsrechters!

J.J.L.W. Quinten
06 - 47 24 20 99

info@jeroenquinten.nl
www.jeroenquinten.nl

Sportprijzen

van traditioneel tot origineel
van metaal tot glas

Mooie, traditionele bekers,
klein of heel groot,
sport-specifieke prijzen,
opvallende, afwijkende
of zeer fraai vorm-
gegeven trofeeën, maar
ook medailles. In diverse
materialen zoals glas,
metaal en kunststof.

Van Laarhoven
sportprijzen

Flight Forum 3512
5657 DW Eindhoven
Tel. (040) 251 91 71
info@drukkerijvanlaarhoven.nl
www.drukkerijvanlaarhoven.nl